

Ți-au înflorit salcâmi, mamă

Silvia Rîșnoveanu

ȚI-AU ÎNFLORIT SALCÂMI, MAMĂ

Măicuța mea, sunt toți salcâmi-n floare
Și-i plin drumeagul ce dădea-n văioagă,
Of, dac-ai ști câte-amintiri mă leagă,
Iar ochii-mi plâng și sufletul mă doare.

Parfumul lor îmi răscolește-n gânduri
Și mi le poartă-n voie prin eteruri,
Te rog, dac-au ajuns la tine-n ceruri,
Prin ele, să-mi trimiți nescrise rânduri.

Să-mi spui ce faci și ce mai face tata,
Și pe la voi, din iarnă, se renaște?
Cum e pe-acolo când, la noi, e Paște,
Sau cât de nemiloasă-i judecata?

Sau spune-mi ce vrei tu, doar îmi vorbește,
Să-mi pară că-ți aud, în mine, glasul.
Ce bine-ar fi să-ți simt prin iarbă pasul,
Sau zâmbetul prin flori cum înflorește.

Pot să te-ntreb dac-ai băgat de seamă
Că n-am mai fost de-atâta timp pe-acasă?
Aș vrea să merg....mi-e dor și mă apasă,
Căci iar ți-au înflorit salcâmi, mamă!